

Corien Oranje

De klas
van juf **fiep**.

Koning meester Bil

de schrik van Schiermonnikoog

met tekeningen van
Marja Meijer

j/columbus

Voor Marius en Ilse
en voor Dakota, mijn proeflezer!

Koning meester Bil, de schrik van Schiermonnikoog
deel 4 in de serie 'De klas van juf Fiep'
Corien Oranje | corienoranje.nl

ISBN 978-90-8543-568-6
NUR 282

Illustraties: Marja Meijer | marjameijer.nl
Opmaak binnenwerk: Buitenspel, Meppel
Ontwerp omslag: Brainpink.nl

© 2024 UITGEVERIJ COLUMBUS - LEEUWARDEN
Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Columbus is onderdeel van Jongbloed Christelijke Media
te Leeuwarden.

www.jongbloedmedia.nl

Inhoud

1. Ballonnen horen erbij.....	5
2. Slecht nieuws.....	13
3. We gaan botsen!	23
4. Stuntmannen.....	35
5. Kak! Er poept een meeuw op mijn hoofd!	41
6. Waar is het paleis?	49
7. Het Beukenootje	57
8. Die toeristen ook altijd!	62
9. Billand	67
10. Helemaal klaar mee	73
11. Red me!	79
12. Hoep, de lucht in	95
Nawoord	99
Speurtocht.....	101

1. Ballonnen horen erbij

Meester Bil loopt heen en weer in zijn cel. 'Het is toch niet te geloven', briest hij. 'Wat doe ik hier? Ik, Bil Moddergat, de beste meester van Nederland. Wat zeg ik, de beste meester van Europa. Zeg maar gerust de beste meester van de wereld. Ze hebben me opgesloten alsof ik een crimineel ben.' 'Is dat dan niet zo?' zegt Janus de Graaier, die bij meester Bil in de cel zit.

‘Nee!’ roept meester Bil. Hij stompt zijn vuist tegen de deur van de cel, zo hard dat het door de hele gevangenis dreunt. ‘Natuurlijk niet!’

‘Ik heb gehoord dat je een paar kleine kinderen hebt opgesloten in een printerhok.’

Meester Bil kijkt Janus vuil aan. ‘Ja. Terecht. Ze dachten dat ze een grap met me uit konden halen. Zoiets moet je meteen de kop indrukken. Ja toch? En dat moet toch kunnen, kinderen een paar uurtjes opsluiten in een hok? Daar krijgen ze niks van, hoor. Ze leren ervan. Later zijn ze je dankbaar. Wat een goede meester was dat, zeggen ze dan.’

Janus krabt aan zijn hoofd. ‘En je hebt een schilderij van Vincent van Gogh gestolen uit een museum?’

‘Gestolen?’ Meester Bil snuift. ‘Wie heeft je dat wijsgemaakt? Ik heb het alleen maar van de muur gehaald. Omdat het zo lelijk was. Een paar zonnebloemen in een vaasje. Geklodder was het. Prutswerk.’

‘En daarna heb je een snoepfabriek overvallen.’

‘TOTALE ONZIN. Je moet niet alles geloven wat op internet staat, driedubbel doorgehaalde sukkel. Ik heb nog nooit in mijn leven een fabriek overvallen. Ik ben in die fabriek naar binnen gegaan, ja. Ik heb de directeur vastgebonden en in een kast gezet, oké. Maar wie z’n schuld was dat? Die van mevrouw de directeur. Ze deed nogal moeilijk toen ik zei dat ik voortaan de baas wilde zijn.’

Tja, dan kan je niet verwachten dat ik aardig blijf. En jij, Janus? Jij zit hier vast ook niet vanwege je stinkvoeten. Al moet ik zeggen dat ALS er een straf op stinkvoeten zou staan, jij hem wel zou krijgen. Want alle mensen. Ik zit nog liever opgesloten met een stuk Franse kaas. Vertel op.

Wat heb jij gedaan?’

Janus pakt zijn inbrekerssetje en trekt er een klein haakje uit. ‘Ik werkte bij een pretpark’, zegt hij, terwijl hij het vuil onder zijn nagels vandaan begint te peuteren. ‘Ik verkocht ballonnen. Van die grote, die de lucht in gaan als je ze loslaat. Het was leuk werk. Mooi werk. Maar je hebt altijd van die kinderen die je het bloed onder de nagels vandaan halen.’

‘Vertel mij wat’, gromt meester Bil. ‘Kinderen. Kleine ratten zijn het. Ik weet er alles van.’

‘Altijd hetzelfde’, zegt Janus. ‘Ze doen net of ze een ballon willen uitzoeken. Maar ondertussen hebben ze stiekem een speld in hun hand. En daarmee prikken ze dan een ballon kapot. En dan heel hard lachen, alsof het een goeie grap is.’

Meester Bil schudt zijn hoofd. ‘Schandalig. De kinderen van tegenwoordig hebben totaal geen respect meer voor ouderen. Ik zou wel raad weten met zulke ettertjes. Geef ze één uur aan mij, en ik zorg ervoor dat ze het niet meer doen. Hé, maar wacht. Waarom zit jij dan in de cel? Waarom niet die kinderen?’

Janus zucht. 'Het is een jaar geleden een beetje misgegaan', geeft hij toe.

'Het was al de derde keer die dag dat zo'n akelig kereltje een ballon van me doorprikte. En toen heb ik hem bij zijn kraag gegrepen en mijn hele tros ballonnen aan zijn rugzak vastgebonden. En toen is ie de lucht in gegaan. Met ballonnen en al.'

'Hoeraaaa!' roept meester Bil blij. 'Goeie! En hij is nooit meer teruggekomen, hoop ik?'

'Nou ja, daar ging het dus mis', zegt Janus. 'Dat stomme ventje raakte in paniek en maakte zijn rugzak los. En ja, toen viel hij naar beneden. Door de zwaartekracht en alles. Hij kwam in de vijver in het park terecht. Oké, hij was nat en hij stonk naar ganzenpoep, maar hij had geen schrammetje.

Ik zou denken: die ouders zijn me dankbaar. Die zeggen: mooi, ons vervelende kind heeft zijn lesje geleerd. Maar nee hoor. Ze waren hartstikke kwaad. Niet op hem, maar op mij! Stuurden de politie op me af. En nu zit ik hier. Het is verschrikkelijk.'

'Maar wel je eigen schuld', zegt meester Bil. 'Je had die ballonnen veel beter vast moeten binden. Tja. Wie zijn billen brandt, moet op de blaren zitten.'

Van achter de stalen deur klinkt gezang. Hard gezang. Van een dame.

Oooo, wat is het toch fijn om bewaker te zijn ...

Janus kijkt op. 'Wat is dat?' zegt hij blij. 'Wie zingt daar zo buitenaards prachtig?'

'Prachtig?!' roept Bil. Hij slaat zijn handen voor zijn oren. 'Het lijkt wel een sirene!'

'Ik heb nog nooit zo'n mooie stem gehoord', zegt Janus.

'Mankeert er iets aan je oren? Hoor je niet hoe lelijk dit is? Het lijkt wel een gebarsten motorzaag. Het is die bewaker. Die lelijke griet, je weet wel. Corrie. Dit doet ze om ons te kwellen.'

Het gezang komt dichterbij.

... wie hier vastzit heeft pech want je komt niet meer weg!

In de stalen deur gaat een luikje open. Bewaker Corrie kijkt naar binnen. 'Goeiemorgen, Bil', jubelt ze. 'Goeiemorgen, Janus. Alles goed?'

'NEE!' zegt meester Bil. 'Houd alsjeblieft je kop dicht. Voor ik een klacht indien bij de directeur. Dat valse gezang van jou doet pijn aan mijn oren. Ik krijg er hoofdpijn van.'

Corrie lacht. 'Mag je doen, Bil. Vandaag krijg je mij niet boos. Je raadt nooit wat ik zonet heb gekregen.'

Corrie houdt een gouden medaille voor het open luikje. 'Van de koning. Omdat ik zo'n goeie bewaker ben. Ik zit al twintig jaar in het vak. En heb ik ooit een boef laten ontsnappen? Nooit! Dus daarom.'

'Aha', zegt meester Bil. Hij kijkt ineens niet meer boos, maar supervriendelijk. 'Een medaille van de koning? Dat snap ik wel. Als ik koning was zou ik jou ook een medaille geven. Want je bent een geweldige bewaker. De beste die ik ooit gezien heb.' 'Huh?' zegt Janus.

Meester Bil geeft Janus een harde schop tegen zijn enkel. 'Zeg', gaat hij verder. 'Komt er nu ook een feestje?'

Corrie schudt haar hoofd. 'Nee', zegt ze. 'Dat niet. Maar ik heb wel bloemen gekregen.'

'Alleen maar bloemen?' zegt meester Bil. Hij schudt zijn hoofd. 'Dat is niet goed. Ik vind dat jij een echt feest verdient, Corrie. En dat ga ik voor je organiseren.'

'Echt waar?' zegt Corrie. Ze slaat haar handen voor haar gezicht. 'Een feestje? Speciaal voor mij? Maar dat kan ik toch niet aannemen!'

'Zeker wel', zegt meester Bil hartelijk. Hij draait de zijkanten van zijn snor tot puntjes. 'We houden het feest morgen op de binnenplaats. Janus en ik bakken een taart.'

'Een TAART?' zeg Janus. 'Maar ik kan helemaal niet ...'

Meester Bil geeft Janus een stomp. 'Kop dicht, sufferd', sist hij. Dan gaat hij verder met zijn allervriendelijkste stem. 'En we gaan de binnenplaats versieren, natuurlijk. Met slingers en ballonnen.'

'Een taart?' zegt Corrie verbaasd. 'Ballonnen? Echt waar?'

'Natuurlijk! Ballonnen in alle kleuren. Ballonnen horen erbij als je een medaille van de koning krijgt.' Bewaker Corrie knikt. Ballonnen horen er zeker bij. 'Als jij voor een fles met gas zorgt', zegt meester Bil. 'En voor ballonnen. Van die grote. Dan zorgen wij voor een feest. Afgesproken?'

'Ik weet niet wat ik moet zeggen', stamelt Corrie.

‘Bil. Wat een ontzettend lief idee. Ik ga zo meteen naar de winkel om ballonnen te kopen.’

‘En doe dan ook een fles scheerschuim’, zegt Bil.

‘Want ik wil me natuurlijk netjes scheren voor zoiets belangrijks.’

Corrie knikt. ‘Natuurlijk, Bil. Scheerschuim. Ik zet het op mijn lijstje.’

‘Taart?’ zegt Janus, als Corrie weer weg is. ‘Ballonnen? Ben je gek geworden, Bil?’

‘Ik niet’, zegt meester Bil. ‘Ik heb zojuist een briljant plan bedacht. Ik ga ontsnappen uit de gevangenis. En jij gaat me helpen, Janus.’

‘Haha!’ lacht Janus. ‘Ontsnappen? Uit deze gevangenis? De best bewaakte gevangenis van Nederland? Onmogelijk!’

Meester Bil snuift. ‘Niet voor mij. Ik ga ontsnappen met hulp van die ballonnen van jou. Jij gaat er morgen zoveel opblazen dat ze me omhoog kunnen tillen. Over de muur van de gevangenis heen. En dan ontsnap ik naar een warm eiland ergens in de Stille Zuidzee. En daar word ik koning. Koning Bil Moddergat de Eerste. Dat wordt mijn naam.’

2. Slecht nieuws

‘Wat stinkt hier zo!’ zegt juf Fiep, als ze de klas binnenkomt. Ze knijpt haar neus dicht. ‘Kijk allemaal even onder je schoenen. Heeft er iemand zonet in de hondenpoep gestaan?’

Kas kijkt onder zijn schoen. ‘Ik was het niet’, zegt hij. ‘Ik ook niet’, zegt Tom.

‘Wel waar’, zegt Saar. ‘Jij hebt in de poep gestaan, Tom. Ik heb het zelf gezien.’

‘Dat was gisteren’, zegt Tom. ‘Mijn schoen is al lang weer schoon. Kijk zelf maar.’ Tom trekt zijn schoen uit. ‘Schoon. Zie je wel? Ik durf er zelfs aan te likken.’ ‘Ho!’ roept juf Fiep. ‘Doe dat maar niet, Tom. Ik geloof je. Nee, jullie schoenen zien er schoon uit. Ik snap het niet. Waar komt die stank dan vandaan?’ Eef houdt haar neus in de lucht. ‘Dit is geen hondenpoep’, zegt ze. ‘Dit is de stank van rot ei. Ik denk dat het een stinkbom is. Rik, dat heb jij gedaan, hè? Geef het maar toe.’

‘Helemaal niet!’ zegt Rik boos. ‘Ik weet er niks van af. Ik leg toch geen stinkbom in de klas als ik er zelf ook in moet?’

‘Ik doe het raam wel even open’, zegt Saar.

‘Juf’, zegt Roos. ‘Volgens mij komt de stank daar vandaan. Uit dat luik.’

In de vloer achter in het lokaal zit een luik. Juf loopt ernaartoe en hurkt neer. 'Ik denk dat je gelijk hebt', zegt ze met een vies gezicht. 'Wat een stank. Ik hoop niet dat het een dooie rat is.'

'Zal ik meester Aart erbij halen?' zegt Rik. Meester Aart is de directeur van de school. Dus als er ergens een dooie rat ligt, moet hij hem weghalen.

'Goed plan', zegt Tom. 'Ik ga wel even met je mee.'

'Wacht!' zegt juf Fiep. Maar de jongens zijn al weg.

'Mag ik het luik vast open doen, juf?' zegt Saar.

Ze knielt neer op de grond.

'Ik help je, Saar', zegt Kas. 'Een dooie rat, dat moet ik zien.'

Het luik zit behoorlijk klem. Maar het lukt Saar en Kas om het open te trekken.

De ruimte onder het luik staat vol water. Vol bruin, stinkend water. Er drijft papier in. Wc-papier. En niet alleen papier.

Saar doet snel een stap achteruit. Kas knijpt zijn neus dicht. 'Dat lijkt wel poep', zegt hij.

'Dit is niet goed, jongens', zegt juf Fiep. 'Volgens mij is het riool overstroomd. Gauw! Doe dat luik er weer op! Voor het de klas in komt.'

Maar het is al te laat. Ergens in de gang wordt een wc doorgetrokken. Het bruine water in het gat plopt en bubbelt. Het komt omhoog. En dan loopt het zomaar de klas in.

Kas klimt snel op zijn stoel.

'Juf', kreunt Eef. 'Ik voel me een beetje misselijk!'

'Meekomen!' zegt juf Fiep. 'Naar buiten. Allemaal!'

Ze rennen de gang in. Meester Aart komt net aanlopen, samen met Tom en Rik. 'Hoe erg is het?' zegt hij. 'O, ik zie het al. Dit is de schuld van de kleuters, ben ik bang. Elk jaar het zelfde. Ze gebruiken veel te veel wc-papier. En dan raakt de boel weer verstopt. Ik bel wel even een loodgieter.'

'Niet nodig', zegt juf Fiep. 'Dit los ik wel even op.'

Ze stapt de wc van de kleuters binnen en stroopt haar mouwen op. Ze gaat op haar knieën voor de pot zitten en steekt haar linkerhand zomaar in het water.